

Pamatlietas puses

Prasītājs: Google Ireland Limited

Atbildētāja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības tiesības liedz piemērot tādas valsts tiesību normas kā 2020. gada 30. decembra Likuma Nr. 178 1. panta 515., 516., 517. punktā paredzētā tiesību norma, saskaņā ar kuru operatoriem, kuri ir reģistrēti citā Eiropas valstī, bet darbojas Itālijā, ir paredzēti tādi administratīva un finansiāla rakstura papildu pienākumi kā reģistrācija īpašajā reģistrā un ekonomiska ieguldījuma uzlikšana; it īpaši, vai šāda valsts tiesību norma pārkāpj Direktīvas par elektronisko tirdzniecību (Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK ⁽¹⁾) 3. pantu, saskaņā ar kuru Informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējam – aplūkojamajā gadījumā Google Ireland Limited – ir piemērojams vienīgi reģistrācijas dalībvalsts [...] tiesiskais regulējums?”
- 2) Vai Eiropas Savienības tiesības liedz piemērot tādas valsts tiesību normas kā 2020. gada 30. decembra Likuma Nr. 178 1. panta 515., 516., 517. punktā paredzētā tiesību norma, saskaņā ar kuru citā Eiropas valstī reģistrētajiem operatoriem ir paredzēti administratīva un finansiāla rakstura papildu pienākumi; it īpaši, vai [LESD] 56. pantā paredzētais pakalpojumu sniegšanas brīvības princips, kā arī līdzīgie principi, kuri izriet no Direktīvas 2006/123/EK ⁽²⁾ un Direktīvas 2000/31/EK, liedz valsts pasākumu, saskaņā ar kuru starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kuri darbojas Itālijā, bet nav reģistrēti minētajā valstī, ir paredzēti papildu pienākumi salīdzinājumā ar reģistrācijas valstī paredzētajiem pienākumiem šīs darbības veikšanai?”
- 3) Vai Eiropas Savienības tiesības un it īpaši Direktīva (ES) 2015/1535 ⁽³⁾ lika Itālijas valstij paziņot Komisijai par pienākuma reģistrēties ROC ieviešanu attiecībā uz tiešsaistes starpniecības un tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem, un it īpaši vai Direktīvas 2000/31 3. panta 4. punkta b) apakšpunkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka privāttiesību subjekts, kas ir reģistrēts citā dalībvalstī, nevis Itālijā, var iebilst pret to, ka tam tiek piemēroti Itālijas likumdevēja pieņemtie pasākumi (2020. gada 30. decembra Likuma Nr. 178 1. panta 515., 516., 517. punkts), kuri var ierobežot Informācijas sabiedrības pakalpojuma brīvu apriti, ja minētie pasākumi nav bijuši paziņoti saskaņā ar minēto tiesību normu?”
- 4) Vai Regula (ES) 2019/1150 ⁽⁴⁾ un it īpaši tās 15. pants, kā arī samērīguma princips liedz tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu vai neatkarīgas valsts iestādes pieņemto pasākumu, kas liek tiešsaistes starpniecības pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas dalībvalstī, reģistrēties Komunikāciju operatoru reģistrā (ROC), kam seko vairāki formāla un procesuāla rakstura pienākumi, pienākumi veikt iemaksas un aizliegumi gūt peļņu, kura pārsniedz noteiktu summu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV 2015, L 241, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV 2019, L 186, 57. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. oktobrī iesniegusi Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Amazon Services Europe Sàrl/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Lieta C-665/22)

(2023/C 63/21)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

Prasītājs: Amazon Services Europe Sàrl

Atbildētāja: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regula (ES) 2019/1150 ⁽¹⁾ nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kurā ar konkrētu mērķi nodrošināt šīs regulas pienācīgu un efektīvu īstenošanu, arī izmantojot būtiskas informācijas vākšanu, tiešsaistes starpniecības un tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem ir paredzēts pienākums periodiski nosūtīt būtisku informāciju par to ieņēmumiem?
- 2) Vai saskaņā ar Regulu (ES) 2019/1150 Ziņojumā par sistēmas ekonomiskajiem rādītājiem paredzētā informācija, kura galvenokārt attiecas uz gūtajiem ieņēmumiem, var tikt uzskatīta par būtisku un nepieciešamu minētās regulas mērķa izpratnē?
- 3) Vai Direktīva (ES) 2015/1535 ⁽²⁾ liek dalībvalstīm paziņot Komisijai par pasākumiem, ar kuriem tiešsaistes starpniecības un tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem ir paredzēts pienākums nosūtīt ziņojumu ar būtisku informāciju par to ieņēmumiem, par kura pārkāpumu tiek piemēroti naudas sodi; ja atbilde ir apstiprinoša, vai direktīva ļauj privāttiesību subjektam iebilst, ka tam tiek piemēroti pasākumi, kuri nav paziņoti Komisijai?
- 4) Vai Direktīvas 2000/31/EK ⁽³⁾ 3. pants liedz valstu iestādēm pieņemt tādas tiesību normas, ar kurām, deklarējot mērķi nodrošināt Regulas (ES) 2019/1150 īstenošanu, operatori, kuri ir reģistrēti citā Eiropas valstī, bet darbojas Itālijā, ir paredzēti tādi administratīva un finansiāla rakstura papildu pienākumi kā ziņojuma ar būtisku informāciju par to ieņēmumiem nosūtīšana, par kuru pārkāpumu tiek piemēroti naudas sodi?
- 5) Vai LESD 56. pantā un Direktīvas 2006/123/EK ⁽⁴⁾ 16. pantā, un [Direktīvā] 2000/31/EK paredzētais pakalpojumu sniegšanas brīvības princips liedz valstu iestādēm pieņemt tādas tiesību normas, ar kurām, deklarējot mērķi nodrošināt Regulas (ES) 2019/1150 īstenošanu, citā Eiropas valstī reģistrētajiem operatoriem ir paredzēti tādi administratīva un finansiāla rakstura papildu pienākumi kā ziņojuma ar būtisku informāciju par to ieņēmumiem nosūtīšana, par kuru pārkāpumu tiek piemēroti naudas sodi?
- 6) Vai Direktīvas 2000/31/EK 3. panta 4. punkta b) apakšpunkts liek dalībvalstīm paziņot Komisijai par pasākumiem, ar kuriem tiešsaistes starpniecības un tiešsaistes meklētājprogrammu pakalpojumu sniedzējiem ir paredzēts pienākums nosūtīt ziņojumu ar būtisku informāciju par to ieņēmumiem, par kura pārkāpumu tiek piemēroti naudas sodi; ja atbilde ir apstiprinoša, vai direktīva ļauj privāttiesību subjektam iebilst, ka tam tiek piemēroti pasākumi, kuri nav paziņoti Komisijai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV 2019, L 186, 57. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā (OV 2015, L 241, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 21. oktobrī iesniegusi Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) – Eg Vacation Rentals Ireland Limited/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

(Lieta C-666/22)

(2023/C 63/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio